

LEGE Nr. 21 din 1 martie 1991

LEGEA cetăteniei române

EMITENT • PARLAMENTUL

Publicat în MONITORUL OFICIAL NR. 44 din 6 martie 1991

Data intrării în vigoare 06-03-1991

Parlamentul României adopta prezenta lege.

Capitolul 1 Dispoziții generale

Articolul 1

Cetățenia română exprima apartenența unei persoane la statul român.

Cetățenii români sînt egali în drepturi în fața legii; numai ei pot fi admiși în funcțiile publice civile și în cele militare.

Cetățenii României se bucura de protecția statului român.

Articolul 2

Modurile de dobîndire și pierdere a cetăteniei române sînt cele prevăzute în prezenta lege.

Articolul 3

Încheierea, declararea nulității, anularea sau desfacerea căsătoriei, între un cetățean român și un străin nu produce efecte asupra cetăteniei soților.

Capitolul 2 Dobindirea cetăteniei române

Articolul 4

Cetățenia română se dobîndește prin:

- a) naștere;
- b) înfiere;
- c) repatriere;
- d) acordarea la cerere.

A. Prin naștere

Articolul 5

Copiii născuți pe teritoriul României, din părinți cetățeni români, sînt cetățeni români.

Sînt, de asemenea, cetățeni români cei care:

- a) s-au născut pe teritoriul statului român, chiar dacă numai unul dintre părinți este cetățean român;
- b) s-au născut în străinătate și ambii părinți sau numai unul dintre ei are cetățenia română.

Copilul găsit pe teritoriul statului român este cetățean român, dacă nici unul dintre părinți nu este cunoscut.

B. Prin înfiere

Articolul 6

Cetățenia română se dobîndește de către copilul cetățean străin sau fără cetățenie prin înfiere, dacă infietorii sînt cetățeni români, iar infiatul nu a împlinit vîrsta de 18 ani.

În cazul în care numai unul din infietori este cetățean român, cetățenia înfiatului minor va fi hotărîta, de comun acord, de către infietori. În situația în care infietorii nu cad de acord, instanța judecătorească competența sa încuviințeze înfierea va decide asupra cetăteniei minorului, ținînd seama de interesele acestuia. În cazul copilului care a împlinit vîrsta de 14 ani este necesar consimțămîntul acestuia.

Dacă înfierea se face de către o singură persoană, iar aceasta este cetățean român, minorul dobîndește cetățenia înfietorului.

Articolul 7

În cazul declarării nulității sau anulării înfierii, copilul care nu a împlinit vîrsta de 18 ani este considerat că nu a fost niciodată cetățean român, dacă domiciliază în străinătate sau dacă părăsește țara pentru a domicilia în străinătate.

În cazul desfacerii înfierii, copilul care nu a împlinit vîrsta de 18 ani pierde cetățenia română pe data desfacerii înfierii, dacă acesta domiciliază în străinătate sau dacă părăsește țara pentru a domicilia în străinătate.

C. Prin repatriere

Articolul 8

Persoana care a pierdut cetățenia română o poate redobîndi prin efectul repatrierii, dacă își exprima dorința în acest sens.

Părinții care se repatriază hotărâsc pentru copiii lor minori privind cetățenia. În situația în care părinții nu cad de acord, tribunalul de la domiciliul minorului va decide, ținând seama de interesele acestuia. În cazul copilului care a împlinit vârsta de 14 ani este necesar consimțământul acestuia.

Redobândirea cetățeniei de către unul dintre soți nu are nici o consecință asupra cetățeniei celuilalt soț. Soțul cetățean străin sau fără cetățenie al persoanei care se repatriază poate cere dobândirea cetățeniei române, în condițiile prezentei legi.

D. Prin acordarea la cerere

Articolul 9

Cetățenia română se poate acorda, la cerere, cetățeanului străin sau persoanei fără cetățenie care:

- a)** s-a născut și domiciliază la data cererii pe teritoriul României sau, deși nu s-a născut pe acest teritoriu, domiciliază pe teritoriul statului român de cel puțin cinci ani sau, în cazul în care este căsătorit cu un cetățean român, de cel puțin 3 ani;
- b)** dovedește prin comportarea și atitudinea sa atașament față de statul și poporul român;
- c)** a împlinit 18 ani;
- d)** are asigurate mijloacele legale de existență;
- e)** este cunoscut cu o bună comportare și nu a fost condamnat în țara sau în străinătate pentru o infracțiune care îl face nedemn de a fi cetățean român;
- f)** cunoaște limba română în măsura suficientă pentru a se integra în viața socială.

În cazuri bine justificate, termenele prevăzute la alin. 1 lit. a) pot fi reduse.

Articolul 10

Copilul născut din părinți cetățeni străini sau fără cetățenie și care nu a împlinit vârsta de 18 ani dobândește cetățenia română o dată cu părinții săi.

În cazul în care numai unul dintre părinți dobândește cetățenia română, părinții vor hotărî, de comun acord, cu privire la cetățenia copilului. În situația în care părinții nu cad de acord, tribunalul de la domiciliul minorului va decide, ținând seama de interesele acestuia. În cazul copilului care a împlinit vârsta de 14 ani este necesar consimțământul acestuia.

Copilul dobândește cetățenia română pe aceeași dată cu părintele sau.

Articolul 11

Cetățenia română se poate acorda și persoanei care a avut această cetățenie și care cere redobândirea ei, cu păstrarea domiciliului în străinătate, dacă îndeplinește în mod corespunzător condițiile prevăzute la art. 9 lit. b), c) și e).

Capitolul 3

Procedura acordării cetățeniei

Articolul 12

Acordarea cetățeniei române, atât la cerere cât și în cazul repatrierii, se face la propunerea ministrului Justiției, prin hotărâre a Guvernului, care se publică în Monitorul Oficial al României.

Articolul 13

Cererea de acordare a cetățeniei române se face personal sau prin mandatar cu procura specială și autentică și va fi însoțită de acte care dovedesc îndeplinirea condițiilor prevăzute la prezenta lege.

Articolul 14

Cererea de acordare a cetățeniei române se adresează comisiei pentru constatarea condițiilor de acordare a cetățeniei, care funcționează pe lângă Ministerul Justiției.

Comisia, formată din 5 magistrați de la Tribunalul municipiului București, este desemnată, pe o perioadă de patru ani, de către președintele acestei instanțe.

Președintele comisiei este magistratul cu funcția cea mai mare sau, la funcții egale, magistratul cu cea mai mare vechime în funcție.

Comisia are un secretariat condus de un consilier din Ministerul Justiției, desemnat de către ministru.

Articolul 15

Comisia dispune, pe cheltuiala petitionerului, publicarea în extras a cererii de acordare a cetățeniei în Monitorul Oficial al României.

Examinarea cererii de către comisie se va putea face numai după trecerea a 30 de zile de la data publicării acesteia.

Articolul 16

În vederea soluționării cererii, comisia poate dispune:

- a)** completarea actelor, precum și orice explicații din partea petitionerului;

- b)** solicitarea de relații de la orice autorități;
- c)** citarea oricărei persoane care ar putea da informații folositoare.

Articolul 17

Autoritățile publice, care dețin date sau informații din care rezultă ca solicitantul nu întrunește condițiile legale pentru acordarea cetățeniei, sînt obligate să le comunice comisiei.

Orice persoană poate face intîmpinare la comisia prevăzută la art. 14, cu privire la cererea de obținere a cetățeniei, în cazul prevăzut la alin. 1.

Articolul 18

După examinarea cererii, comisia va întocmi un raport pe care-l va înainta, împreună cu cererea de acordare a cetățeniei, ministrului justiției.

În raport se va menționa, în mod obligatoriu, dacă sînt sau nu întrinite condițiile legale pentru acordarea cetățeniei.

Articolul 19

Pe baza raportului comisiei, ministrul justiției va prezenta Guvernului proiectul de hotărîre pentru acordarea cetățeniei.

În cazul în care nu sînt îndeplinite condițiile cerute de lege pentru acordarea cetățeniei, pe baza raportului comisiei, ministrul justiției va comunica aceasta petitionerului.

Articolul 20

Persoana căreia i se acordă cetățenia română potrivit art. 8 alin. 1 și 3 și art. 9 depune, în termen de 6 luni, în fața ministrului justiției sau a subsecretarului de stat delegat anume în acest scop, jurămîntul de credință față de România.

Jurămîntul are următorul conținut:

"Jur să fiu devotat patriei și poporului român, să apar drepturile și interesele naționale, să respect Constituția și legile României".

Persoanele care au obținut cetățenia română în condițiile prevăzute la art. 11 vor depune jurămîntul de credință în fața șefului misiunii diplomatice sau al oficiului consular al României din țara în care domiciliază.

Articolul 21

Cetățenia română se dobîndește pe data depunerii jurămîntului de credință.

După depunerea jurămîntului, ministrul justiției ori, după caz, șeful misiunii diplomatice sau al oficiului consular va elibera persoanei căreia i s-a acordat cetățenia română un certificat constatator.

Capitolul 4

Dovada cetățeniei

Articolul 22

Dovada cetățeniei române se face cu buletinul de identitate, pasaportul sau certificatul prevăzut la art. 21 alin. 2.

Cetățenia copilului pînă la vîrsta de 14 ani se dobîndește cu certificatul sau de naștere, însoțit de buletinul de identitate sau pasaportul oricăruia dintre părinți.

În cazul în care copilul este înscris în buletinul de identitate sau pasaportul unuia dintre părinți, dovada cetățeniei se face cu oricare din aceste acte.

Dacă dovada cetățeniei copilului pînă la vîrsta de 14 ani nu se poate face în condițiile alineatului precedent, dovada se va putea face cu certificatul eliberat de organele de evidență a populației.

Dovada cetățeniei copiilor găsiți se face, pînă la vîrsta de 14 ani, cu certificatul de naștere.

Articolul 23

În caz de nevoie, misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României eliberează, la cerere, dovezi de cetățenie pentru cetățenii români aflați în străinătate.

Capitolul 5

Pierderea cetățeniei române

Articolul 24

Cetățenia română se poate pierde prin:

- a)** retragerea cetățeniei române;
- b)** aprobarea renunțării la cetățenia română;
- c)** în alte cazuri prevăzute de lege.

A. Prin retragerea cetățeniei

Articolul 25

Cetățenia română se poate retrage persoanei care:

- a)** aflată în străinătate, săvârșește fapte deosebit de grave prin care vătăma interesele statului român sau lezează prestigiul României;
- b)** aflată în străinătate, se înrolează în forțele armate ale unui stat cu care România a rupt relațiile diplomatice sau cu care este în stare de război;
- c)** a obținut cetățenia prin mijloace frauduloase.

Articolul 26

Retragerea cetăteniei române nu produce efecte asupra cetăteniei soțului sau copiilor persoanei căreia i s-a retras cetățenia.

B. Prin aprobarea renunțării la cetățenie

Articolul 27

Pentru motive temeinice, se poate aproba renunțarea la cetățenia română persoanei care a împlinit vârsta de 18 ani și care:

- a)** nu este învinuită sau inculpată într-o cauză penală ori nu are de executat o pedeapsă penală;
- b)** nu este urmărită pentru debite către stat, persoane fizice sau juridice din țara sau, având astfel de debite, le achită ori prezintă garanții corespunzătoare pentru achitarea lor.

Articolul 28

Pierderea cetăteniei române prin aprobarea renunțării nu produce nici un efect asupra cetăteniei soțului sau copiilor minori.

Cu toate acestea, în cazul în care ambii părinți obțin aprobarea renunțării la cetățenia română, iar copilul minor se afla împreună cu ei în străinătate ori părăsește împreună cu ei țara, minorul pierde cetățenia română o dată cu părinții săi, iar dacă aceștia au pierdut cetățenia română la date diferite, pe ultima dintre aceste date. Copilul minor care, pentru a domicilia în străinătate, părăsește țara după ce ambii părinți au pierdut cetățenia română, pierde cetățenia română pe data plecării sale din țară.

Dispozițiile alineatului precedent se aplică în mod corespunzător și în cazul în care numai unul dintre părinți este cunoscut sau în viață.

În situațiile prevăzute la alin. 2 și 3, copilului care a împlinit vârsta de 14 ani i se cere consimțământul.

C. Alte cazuri de pierdere a cetăteniei române

Articolul 29

Copilul minor cetățean român, înfiat de un cetățean străin, pierde cetățenia română dacă înfietorii sau, după caz, înfietorul solicita aceasta în mod expres, iar legea străină prevede dobândirea cetăteniei înfietorului de către cel înfiat.

În cazul declarării nulității sau anulării înfierii, copilul care nu a împlinit vârsta de 18 ani este considerat că nu a pierdut niciodată cetățenia română.

Articolul 30

În situația prevăzută de art. 5 alin. 3, copilul găsit pierde cetățenia română dacă, pînă la împlinirea vârstei de 18 ani, i s-a stabilit filiația față de ambii părinți, iar aceștia sînt cetățeni străini.

Cetățenia română se pierde și în cazul în care filiația s-a stabilit numai față de un părinte cetățean străin, celălalt părinte raminind necunoscut.

Data pierderii cetăteniei române în condițiile alin. 1 și 2 este data stabilirii filiației copilului.

Capitolul 6

Procedura retragerii și aprobării renunțării la cetățenia română

Articolul 31

Guvernul României dispune, prin hotărîre, retragerea sau, după caz, aprobarea renunțării la cetățenia română, la propunerea ministrului justiției, făcută potrivit procedurii prevăzute la art. 14-19.

Articolul 32

Orice autoritate sau persoana care are cunoștința de existența unui motiv pentru retragerea cetăteniei române poate sesiza, în scris, comisia de pe lîngă Ministerul Justiției, avînd obligația să producă dovezile de care dispune. Comisia sesizată poate cere date sau informații de la orice autoritate sau persoana care are cunoștința despre existența situației prevăzute la art. 25.

Articolul 33

Cererea de renunțare la cetățenia română se face personal sau prin mandatar cu procura specială și autentică și se depune la comisia care funcționează pe lîngă Ministerul Justiției, care va proceda potrivit prevederilor art. 14-19.

Articolul 34

Data pierderii cetăteniei române prin retragere sau aprobarea renunțării la aceasta este data publicării în Monitorul Oficial al României a hotărârii Guvernului.

Articolul 35

Dispozițiile cuprinse în art. 33 se aplică, în mod corespunzător, și cazurilor prevăzute la art. 29 și 30.

Capitolul 7

Dispoziții finale și tranzitorii

Articolul 36

Sînt și rămîn cetățeni români persoanele care au dobîndit și păstrat această cetățenie potrivit legislației anterioare.

Articolul 37

Foștii cetățeni români care, înainte de data de 22 decembrie 1989, au pierdut cetățenia română din diferite motive, o pot redobîndi la cerere, în baza unei declarații autentificate, în străinătate, la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, iar în țara, la Notariatul de Stat al municipiului București, chiar dacă au alta cetățenie și nu-și stabilesc domiciliul în România.

Beneficiază de dispozițiile alin. 1 și cei cărora li s-a ridicat cetățenia română fără voia lor sau din alte motive neimputabile lor, precum și descendenții acestora.

Articolul 38

Cererile privind acordarea cetăteniei și aprobarea renunțării la cetățenie sînt supuse unei taxe prevăzute de lege. Prin derogare de la prevederile alin. 1, redobîndirea cetăteniei potrivit prevederilor art. 37 este scutită de plată taxelor consulare.

Articolul 39

Persoanele cărora li s-a acordat cetățenia română, potrivit legii, au toate drepturile și libertățile, precum și obligațiile prevăzute prin Constituție și legile țării pentru cetățenii români.

Articolul 40

Cetățenia română cu titlu de "cetățenie de onoare" se poate acorda unor străini pentru servicii deosebite aduse țării și națiunii române, la propunerea Guvernului, fără nici o alta formalitate, de către Parlamentul României.

Persoanele care au dobîndit cetățenia de onoare se bucura de toate drepturile civile și politice recunoscute cetățenilor români, cu excepția dreptului de a alege și de a fi ales și de a ocupa o funcție publică.

Articolul 41

Pentru situațiile în care se cere consimțămîntul minorului care a împlinit vîrsta de 14 ani, acesta trebuie făcut în forma unei declarații autentice date în fața notarului.

Articolul 42

Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României.

Cererile aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor rezolva în conformitate cu prevederile acesteia, cu excepția cererilor de redobîndire a cetăteniei române, depuse, pînă la această dată, în temeiul [Decretului-lege nr. 137/1990](#).

Articolul 43

Pe data intrării în vigoare a [legii de față se abroga Legea nr. 24/1971](#) - Legea cetăteniei române -, [Decretul-lege nr. 137/1990](#) privind unele dispoziții referitoare la cetățenia română, prevederile art. 3 și ale [art. 8 din Decretul-lege nr. 7/1989](#) privind repatrierea cetățenilor români și a foștilor cetățeni români, precum și orice alte dispoziții contrare prevederilor prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 25 februarie 1991.

PREȘEDINTELE SENATULUI

academician ALEXANDRU BÎRLĂDEANU

Această lege a fost adoptată de Adunarea Deputaților în ședința din 25 februarie 1991.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR

MARȚIAN DAN

În temeiul art. 82 lit. m) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României, promulgăm Legea, cetăteniei române și dispunem publicarea sa în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU